

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Forslaget er med ændret ordlyd og visse tilføjelser en genfremsættelse af et forslag til folketingsbeslutning, fremsat den 12. april 1977 (Folketings-tidende 1976-77, 2. samling, forhandlingerne, sp. 1684 og 2200, tillæg A, sp. 4419).

Bemærkninger til forslaget's enkelte bestemmelser

Til nr. 1

At skabe ligestilling koster penge og højere skatter, såfremt man ikke vil forringe stillingen for nogen. Dette gælder ganske uanset de opsparede midler i den sociale pensionsfond. Hvis disse bruges til at øge forbruget hos pensionisterne, så må den øvrige befolknings forbrug nødvendigvis dæmpes tilsvarende gennem højere skatter, medmindre man vil acceptere en yderligere forringelse af betalingsbalancen.

De opstillede målsætninger kan derfor ikke realiseres fuldt ud allerede fra 1979, hvor fondens udbetalinger skulle begynde. Der må nødvendigvis blive tale om en gradvis udvikling.

Det er ikke desto mindre meget afgørende, at folketingsretten hurtigt får taget stilling til, hvilke principper der skal være målet for den kommende pensionsreform, så at ændringerne kan blive grundigt forberedt og rettidigt varslet, og således at der allerede nu markeres en politisk vilje til at forenkle og rimeliggøre det pensionsmæssige virvar, der stykke for stykke er bygget op gennem generationer.

I dag består folkepensionen af et grundbeløb samt et pensionstillæg, der aftrappes med stigende indkomst. Det er forslagsstillernes opfattelse, at indkomstskatten og indtægtsreguleringen af bolig-sikring, hjemmehjælp m.v. i forvejen beslaglægger en rigeligt stor del af en ekstraindkomst, hvilket sammen med pensionstillæggets aftrapping medfører næsten konfiskation af pensionisters indtægter ved arbejde eller opsparing. Derved anbringes en stor del af befolkningen i en situation, hvor der

kun er en ringe – måske ingen – tilskyndelse til at gøre en indsats og holde sig i gang. Talrige undersøgelser (bl. a. HK-undersøgelsen) har bekræftet, at en stor del af de ældre faktisk ønsker at fortsætte som erhvervsaktive på deltid langt op i årene, hvilket både for den enkelte og for samfundet er meget værdifuldt. Det gælder om, at alle, der *kan*, tjener penge og betaler skat, hvorved der bliver bedre råd til at hjælpe dem, der *ikke kan*. (Der er ingen grund til at forvente permanent arbejdsløshed). – Og det gælder om at bevare et vist motiv til gennem opsparing at sikre sig i alderdommen.

Ligestillingen mellem gifte og enlige er en naturlig konsekvens af den stigende udbredelse af papirløse forhold, som på ingen måde må begunstiges på bekostning af ægteskabet, der jo rummer den bedste beskyttelse af den svage part. Det er endvidere en naturlig konsekvens af familiemønsterets udvikling, at den særlige pensionsalder for enlige kvinder i løbet af en årrække tilnærmes den almindelige pensionsalder.

Til nr. 2

Den nugældende tjenestemandspension er uhen-sigtsmæssig især på tre punkter:

- a) For det første rummer ordningen et element af stavnsbånd, idet personer, der opgiver en tjenestemandstilling, ikke får nogen forrentning af den såkaldte »opsatte pension«, hvilket medfører en grov forskelsbehandling i forhold til blivende medlemmer og noget nær konfiskation af velerhvervede pensionsrettigheder. Det hæmmer naturligvis bevægeligheden på arbejdsmarkedet og er helt ude af pagt med det moderne samfunds behov. Der er tale om en i enhver hense-ende ubegrundet diskrimination.
- b) For det andet er tjenestemandspensionens afhængighed af slutlønnen både asocial og uret-færdig samt hæmmende for lederes og andres lyst og villighed til at tage lavere indplaceret arbejde de sidste år før pensioneringen.
- c) For det tredje er det næsten umuligt at anslå værdien af de nugældende tjenestemandspensi-